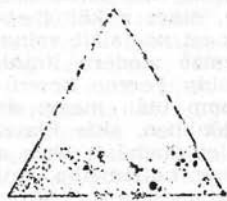

Zilahi emlékezés

Hölgyeim és uraim! Sohasem fájt a lelkem annyira, mint most, azért, hogy nincs meg sem a politikai debateri képességem, sem az ékesszólásom, amelyekkel méltó formában tudnám kifejezni azokat az érzéseket és gondolatokat, amelyek a legnagyobb és a román irodalom és kultúra által is ismert zeniális magyar költőnek, Ady Endrének mai nagyszerű emlékünnepe járják át a lelkemet. Engem a román állam kultuszminisztere küldött ide, hogy együtt ünnepeljem a minden népek lelkét a szeretet erős kapcsával összeforrasztani akaró Ady Endre emlékét a magyar testvérekkel. *És én boldog vagyok, hogy a költészet dicső emlékü Mesterének testvéréül vállalhatom*

magam ezen a lélekemelő szép ünnepen.

Amikor mi ma Ady Endre szellemének hódolunk, úgy érzem, hogy *ez becsületünkre válik*, mert szívünk érzésének, román kultúránk erősségének bizonyossága, *hogy tiszteljük* nagy íróinkat és művészeinket. Ebben az ünneplésben találkoznak most a román és magyar intellektuelek. A román írók múlt évi erdélyi turnéján nagy örömmel tapasztaltam, hogy a magyar írók megbecsüléssel és testvéri érzéssel közelednek hozzánk. Most mi jöttünk el, mert érezzük, hogy a kapcsolat, mely gondolkodásunkat, érzésünket egybefűzi, csak erősödött. A találkozás hidját fel kell építeni az évig, ahova nagy szellemeink költöztek. *Az ő árnyékaikban talán mégis meg fogjuk egymást ismerni*, talán annyira össze fogunk forni, amint egy pár ember a boldog harmonikus házasságban, hogy egész életre össze legyenek fűzve románok és magyarok. Tíz év előtt egy különös nyaréjszaka volt, melyről Ady megrendítő költeményét hallottuk ma művészi előadásban. Most egy különös júliusi napot élvezünk, amikor a román és a magyar intellektuelek szeretettel, tisztelettel találkoznak egymással.

Ady Endre! Ady Endre! Halld meg szavunk fenn az égi szférákban! *Neked két hazát adott végzed, mert Románia is fiának adoptál, magának követeli a magyar nyelven zengő világhírű költőt. Az övé is vagy, ha magyarul énekeltél is, és mi éppoly büszkék vagyunk arra, hogy van egy ilyen, a népek lelkébe világító szellemünk, mint másik hazád, Magyarország.* Román és magyar megértőd gyűjtják még ma hódolatuk tűzét dicső emlékednél, mely élni fog minden időn át!

Vajha e megható beszédnek hullámai eljutnának mindazoknak a lelkéig, akik még ma is nem a közös egyetértés megteremtésében, hanem az ellentétek kiélezésében buzgólkodnak.

Akkor lenne igazán méltó az ünnep jelentősége Ady szelleméhez, és e távolból jövő üdvözetek akkor válnának azokká, amiket küldöik szolgálni akartak: a népek egymásratalálásának és a lelkek összeolvadásának soha el nem felejthető nagyszerű igéivé.

Elhangzott 1924. július 21-én Ermindszenten az Ady-szülők aranylakodalmán. A szöveget az *Emlékfüzet a zilahi és ermindszenti Ady-ünnepekről. 1924. július 20. és 21. Zálau — Zilah, 1924.* című kiadvány alapján közöljük.

